

(1)

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VIII

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਔਰੋ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਸੀ ਕਾਂਤਾ, --- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਲਾਲਾ ਜਗਮੋਹਨ ਲਾਲ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1953 ਦੀ 158-ਡੀ.

ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)-ਸੈਕਸ਼ਨ 488- "ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ" - ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਅਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ-ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ? ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਮਾਰੋਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫਿਰ ਦਿੱਲੀ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਲਈ। ਉਹ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਗਿਆ,

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ "ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਸਾਮਾ ਜੇਠਾ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਵਲੀ (1), ਖੈਰੂਨਿਸਾ ਬਨਾਮ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ (2), ਜੌਲੀ ਬਨਾਮ ਜੌਲੀ, (3), ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਮੀਰ ਕੁੰਵਰ; ਚਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੁਰਸਤੀ ਬਾਈ (5) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੌਸ਼ਲਿਆ ਪਾਹਵਾ, ਲੇਡੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੌਸ਼ਲਿਆ ਪਾਹਵਾ, ਮਿਤੀ 6 ਅਗਸਤ 1953 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਈ.ਐਲ. ਤਨੇਜਾ, ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 435 ਅਤੇ 438 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਿੱਲੀ ਨੇ 23 ਮਈ 1953 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੰਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਰਾਏਜ਼ਾਦਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 54, ਬੋਮ. 548

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 53 ਬੋਮ. 781

(3) 21 C.W.N. 872.

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 49, ਸਾਰੇ. 479

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1940, ਲਾਹ. 449

(2)

Vol : 8

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਹਵਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ.

5 ਨਵੰਬਰ 1952 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਾਂਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਆਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ 2000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ 2,000 ਰੁਪਏ ਲਏ ਜੇ ਉਹ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ।

ਗਵਾਹ-ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਾਂਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਦੋਂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ, ਭਾਵ ਅਗਸਤ 1951 ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦਿੱਲੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਸੀ। ਫੱਗਣ ਵਿਚ, ਅਰਥਾਤ ਮਾਰਚ 1952 ਵਿਚ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ 2,000 ਰੁਪਏ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੇ ਉਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਉਧਰ- ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਸਰਧਨਾ ਪਰਤ ਆਈ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅੜੀ ਰਹੀ। ਅਗਲਾ ਗਵਾਹ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 2 ਜੋ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ-ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਬਤੌਰ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਕ-ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਹੀ ਉਥੇ ਰਿਹਾ | ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3)

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VIII

ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਲੜਕੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 3, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੂਰਨ ਕਰਿਆਲੀਆ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਕਰੀਬ 10-15 ਦਿਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੱਗਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ, ਭਾਵ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਪਰ। ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੁਨੀਮ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਭਾਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 4, ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਕਰੀਬ ਪੰਦਰਾਂ ਵੀਹ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਕਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਜਗਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨੇ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ।

ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਫੇਰੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਲੜਕੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰੇ, ਉਸਨੇ (ਪਿਤਾ) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ, ਪਰ ਇਹ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾ ਜੇਠਾ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਵਾਲੀ (1) ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਪਤੀ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦਾ। ਮਿਰਜ਼ਾ ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਪੰਨਾ 552 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 488, ਉਪ ਧਾਰਾ (8) ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਖੈਰੂਨਿਸਾ ਬਨਾਮ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ, (2) ਵਿੱਚ, ਵਾਈਲਡ ਜੇ. ਨੇ "ਆਖਰੀ ਨਿਵਾਸ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ "ਆਰਜ਼ੀ ਨਿਵਾਸ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

(1) 1.ਐਲ.ਆਰ. 54, ਬੋਮ. 548.

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 53, ਬੋਮ. 781

(4)

Vol : 8

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਉਸ ਨੇ ਉਥੇ ਜੌਲੀ ਬਨਾਮ ਜੌਲੀ (1), ਐਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਿਵਾਸ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਥਾਈ, ਲਾ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਮੀਰ ਕੁੰਵਰ, (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਸਵਰਥ ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਰੁਕਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਨਿਵਾਸ" ਦੀ ਰਕਮ ਵਜੋਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਨੇ ਚਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਸੁਰਸਤੀ ਬਾਈ, (3) ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ- ਕਦੇ ਵੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਆਮ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੇਸ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਦਿਨ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੇਸ "ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

(1) 21 ਕੈਲ.ਡਬਲਿਊ.ਐਨ. 872,

(2) ਆਈ.ਐੱਲ.ਆਰ. 49. ਸਾਰੇ. 479

(3) A.I.R 1940, Lah 449

(5)

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VIII

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵਿਦਿਆਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਹਦਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ 29 ਮਾਰਚ 1954 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ , ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਹਵਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਾਮ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Rajbir Singh Ladhar Translator